

[Ib Nørlund]

her i landet, og han har som bekendt draget vidtgående konsekvenser af det i grov modstrid med, hvad han har sagt igennem længere tid. Det er da en ganske opsigtsvækkende ting, hvis vi har fået en ny regering. Det må tinget have at vide her, hvis det er tilfældet, og jeg vil da gerne spørge statsministeren – jeg går ud fra, at andre ministre kan bringe spørgsmålet videre – om det er en ny regering, han har. Jeg vil også gerne spørge udenrigsministeren, om det er en ny regering, han er vicechef for. Man kan også spørge skatteminister Anders Andersen, om han har undergået en metamorfose i de sidste dage. Føler handelsministeren sig fornyet? Jeg ved ikke, om arbejdsministeren føler sig lidt ny; det kunne måske have en lidt anden tone. Jeg har selvfølgelig bemærket, at fru Ritt Bjerregaard har forladt regeringen, men det kan vel heller ikke være det, man tænker på.

Nu har vi igennem dette halve år ofte spurgt regeringen, hvad dens virkelige hensigter var, og hvad den ville. Og så har man altid henvist til de visdommens to søjler, som blev repræsenteret i regeringserklæringen i august og åbningstalen i oktober. Er det stadig gyldigt? Er det stadig grundlaget for regeringen? Det må man da have besked om. Jeg kan ikke se andet end det, som fremgår, nemlig at regeringen er den samme, og at det er Thomas Nielsen, der har krænget vrangen ud af sin hidtidige opfattelse. På sit tidligere standpunkt pustede han sig op som en frygtindgydende løve med øjne så store som te-kopper, som der står i eventyret. Det er faktisk ynkeligt, sådan som han fremstiller sig for offentligheden nu, som en gummiløve, der ligger slasket og punkteret hen. Det bør være et advarende eksempel for de løver, som vi jo også har gående herinde. Det er jo mestendels unge løver, der tales om, og venter ordfører i denne debat hører jo til dem.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Ellemann-Jensen, hvordan han har det rent løvemæssigt set. Jeg husker, at det første brøl, han kom med som ordfører, var, at nu måtte befolkningen forstå, at nu skulle det gøre ondt, og det skulle gøre ondt, for så ville det blive så godt bagefter. Var det dette, han mente? Var det denne løsning, han mente skulle klare de problemer? Jeg synes, at her i debatten er løvebrølene mest blevet til lidt knurren efter de konservative for at få en strid i gang om, hvorvidt de havde gjort det

lige så skidt, dengang de gik på forlig, som da venstre gjorde det.

CDs løver fører sig jo frem her igen på den ejendommelige vis, vi har set før, hvor de jo forklarer, at de kun stemmer for deres egne standpunkter, når de er sikre på, at de ikke bliver vedtaget.

Og også i den anden side af salen har der jo været nogle løver. Indtil for få dage siden udstødte de et brøl, så de endda blev kaldt til orden fra højere myndigheders side. Nu sidder de stille og betuttede, for så vidt som de overhovedet sidder.

Jeg siger naturligvis ikke dette for at genere nogen, men fordi det faktisk rummer et alvorligt spørgsmål vedrørende det videre forløb for regeringens kurs og fremtid.

Statsministeren sagde til pressen, at denne løsning er en så rent overenskomstmæssig løsning som muligt. Men deraf fremgår jo også, at den er holdt ude af sammenhængen med helt afgørende spørgsmål for den økonomiske politik, og spørgsmål, som kræver afgørelse i en ret så nær fremtid. Hvordan skal de problemer løses? Skal de løses på det gamle grundlag, det, som er regeringens grundlag, eller er regeringen blevet ny i så henseende? Det skulle da vel ikke være sådan, at man tænker på at genoptage de socialdemokratiske forslag på skatte- og boligområdet og andet, og at det er det, der betyder det ny? Hvis det er tilfældet, så bør det dog siges. Men hvis vi skal tage efter, hvad hr. Ellemann-Jensen sagde her om, hvad han gerne havde set af løsninger på det ene og det andet problem, så ser det jo ikke synderlig godt ud, og det gør det heller ikke, hvis man ser regeringens politik i perspektiv af den EF-disciplin, som jævnligt fremhæves.

Det, som fremgår, det er jo, at en virkelig løsning på problemerne får man ikke på det hidtidige grundlag, det får man ikke på SV-grundlaget. Der er faktisk brug for en ny regering, men det kommer der jo ikke bare ved at kalde den ny.

Folk føler sig i denne tid belusket på så mange måder, og derfor må regeringen bidrage til at skabe klarhed på dette ret så centrale punkt i debatten: er det en ny regering, eller er det en regering, der fortsætter ad de samme udtrådte, kedsommelige spor, som på så mange måder fordærver livet for folk?

Wilhelm (VS):